

Glavni argumenti:

1. Kada je riječ o prvom tužbenom razlogu, Komisija smatra da takvo oporezivanje kažnjava osobe koje odluče otići s portugalskog teritorija s obzirom da određuje drugačiji tretman za te osobe u odnosu na osobe koje ostaju u zemlji. Prema Komisijinom mišljenju odgoda oporezivanja u pretpostavci dobiti ostvarene putem zamjene udjela ne smije biti rezervirana samo za slučajeve kada porezni obveznik prenese svoje prebivalište u drugu državu članicu ili državu EGP-a. Slijedom toga, razlika koja je u tom smislu na snazi na temelju članka 10. CIRS-a nije u skladu s člancima 21., 45. i 49. UFEU-a i člancima 28. i 31. Sporazuma o EGP-u. Osim toga, zaštita poreznih kredita koji proizlaze iz dohodaka koji se duguju mora se osigurati u skladu s načelom proporcionalnosti koje je ustanovljeno praksom Suda. U ovom predmetu Komisija smatra da portugalsko zakonodavstvo nadilazi ono što je potrebno za postizanje ciljeva djelotvornosti režima oporezivanja i da navedeno zakonodavstvo mora primijeniti isto pravilo neovisno o tome zadržava li fizička osoba svoje prebivalište na portugalskom teritoriju ili ne.
2. Kada je riječ o drugom tužbenom razlogu, Komisija smatra da prednost koja postoji na temelju članka 38. CIRS-a ne smije, s obzirom na članak 49. UFEU-a i članak 31. Sporazuma o EGP-u, biti rezervirana samo za slučajeve u kojima društvo na koje su prenesena prava ima svoje sjedište ili mjesto stvarne uprave u Portugalu. Prema Komisijinom mišljenju Portugal treba primijeniti isto pravilo neovisno o tome ima li pravna osoba na koju su prenesena prava i obveze svoje sjedište ili mjesto stvarne uprave na portugalskom teritoriju ili izvan njega. Na temelju istih argumenata koji su navedeni u odnosu na prvi tužbeni razlog Komisija smatra da članak 38. CIRS-a nadilazi ono što je potrebno za postizanje cilja osiguranja učinkovitosti režima oporezivanja. Prema Komisijinom mišljenju porezni obveznici koji ostvaruju pravo na slobodu poslovnog nastana putem prijenosa prava i obveza u inozemstvu u zamjenu za udjele u nerezidentnom poduzeću ne mogu biti oporezovani porezom koji prethodi onome koji je nametnut osobi koja obavlja takve transakcije s poduzećem čije je sjedište u Portugalu.

Žalba koju je 18. studenoga 2014. podnio Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 3. rujna 2014. u predmetu T-113/11, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse protiv Europske komisije

(Predmet C-519/14 P)

(2015/C 016/31)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (zastupnici: M. Loschelder, V. Schoene, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Nizozemska, Nederlandse Zuivelorganisatie

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i Uredbu Komisije (EU) br. 1122/2010 od 2. prosinca 2010. o upisu naziva u registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla (Gouda Holland (ZOZP)) ⁽¹⁾;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naloži Komisiji naknadu nužnih troškova žalitelja u tužbenom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Opći sud smatra da tužitelj nema pravni interes jer pobijana uredba sadrži pojašnjenje da je „Gouda” generički naziv. Međutim, formulacija o kojoj je riječ u Uredbi o upisu je samo tautološka. Stoga bi poništenje Uredbe o upisu, protivno mišljenju Općeg suda, članovima dalo prednost koja bi zasnovala pravni interes. Smatraju da je tužba iz tog razloga dopuštena. Iz istoga razloga je i osnovana. Naime, pojašnjenje su odobrili nizozemski podnositelji zahtjeva. Smatraju da je Komisija zbog toga postupila pogrešno jer ipak nije dala pojašnjenje.

Drugi žalbeni razlog: Tužitelj je isticao da su njegovi članovi u prošlosti u Nizozemsku isporučivali mlijeko koje je tamo moglo biti prerađeno u Goudu ili Edam i vjerojatno i jest prerađeno u Goudu ili Edam. Opći sud iz toga nije izveo zaključak o postojanju pravnog interesa. Naime, smatrao je da je taj argument činjenično netočan. Opći sud je time iskrivio činjenice jer je taj argument točan. Osim toga, Opći sud smatra da tužitelj svoj prigovor i tužbu nije podnio za „proizvođače mlijeka”. Žalitelj smatra da je i to iskrivljavanje činjenica jer je prigovor podnesen za tužiteljeve članove u dijelu u kojem oni prerađuju to mlijeko (mlijeko koje je prodano u Nizozemsku je prerađeno mlijeko) i prodaju mlijeko ili sir.

Treći žalbeni razlog: Opći sud smatra da odbijanje prigovora ne zasniva vlastiti pravni interes tužitelja. Naime, prema njegovom mišljenju, prigovor pravno nije bio prigovor tužitelja nego prigovor Savezne Republike Njemačke. Žalitelj tvrdi da to ne odgovara pravnoj situaciji prema osnovnoj uredbi 510/2006⁽²⁾ te da protivno mišljenju Općeg suda, on za osnovnu uredbu još uvijek nije odlučio o tom pitanju. Između osnovne uredbi 510/2006 i njezine prethodnice, Uredbe (EEZ) 2081/92⁽³⁾, postoje razlike koje Opći sud nije uzeo u obzir i koje dovode do toga da prema osnovnoj uredbi podnositelji prigovora poput tužitelja u svakom slučaju ostvaruju vlastita prava na prigovor.

Četvrti žalbeni razlog: Opći sud je odbacio argument tužitelja da plava ZOZP oznaka EU-a nizozemskim proizvođačima daje konkurentsku prednost u odnosu na članove tužitelja. Žalitelj smatra da je to netočno. Konkurentska prednost postoji i zasniva pravni interes članova tužitelja za poništenje Uredbe o upisu.

⁽¹⁾ SL L 317, str. 22. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 23., str. 100.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL L 93, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 4., str. 184.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 208, str. 1.).

**Rješenje predsjednika Suda od 17. listopada 2014. – Europska komisija protiv Rumunjske,
intervenijenti: Republika Estonija, Kraljevina Nizozemska**

(Predmet C-405/13)⁽¹⁾

(2015/C 016/32)

Jezik postupka: rumunjski

Predsjednik velikog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.